tublid töökad mehed saawad, aga mitte selle peale, kui palju mehel raha ja waranduft, ehk kas tal hääd kohta on. Aga ka naene peab tööd tegema ja leiba teenida aitama; ta ei pea mitte seda arwama, et ta selle pärast mehele läheb, nagu peaks siis abielus hääd põlwe pidama ja meest oma eest tööd teha laskma. Kõige parem põli on see, et inimene truuste oma kohust täidab ja tööd teeb. Seisma ja laiska elu pidama ei ole Jumal kedagi inimest ilma loonud.

Kui peremees abielusse tahab heita, siis ärgu keelaku teda keegi. Kui ta ise hoolikas inime on ja see naesterahwas ka, keda ta tahab wõtta, miks ei peaks ta siis mitte paari minema? Niisama on lugu, kui sulane, kes tubli, ausa ja töökas mees, tahab paari heita. Miks peaks teda keelatama seda tegemast? Mitugi peremeest, kes naesemehi sulaseks pidasiwad, on minule ütelnud, et naesega sulased palju paremad ja usinamad töömehed on kui poissmehest sulased. Öösest hulkumist nende juures seida ei ole, waid nad magawad rahulikste oma naese juures sängis ja tõusewad hommiku õigel ajal üles tööle. Paha himu ja kiimalus neid ei maewa ega aja rumalaid temwa ega roppu nalja tegema. Ühte poissi ja ühte tüdrukut on peremehel ikka waja, eks või mees poisiks ja naene tüdrukuks olla? Kui naesel just wäikest last ei ole talitada, mis ju alati ei ole, siis wõib ta tööd teha. Tüdrukul ja poissil on igal ühel oma sängi tarwis, abielu rahwal on ühest sängist küll, see on ka oma jagu tulu, sest ruumi on wähem waja. Kui mehel oma toanurk on, eks ta siis või oma naesega sääl elada? Pääle selle ei jõe ju sulased igaweste sulaseks, waid enamiste ikka saab sulasest kord jälle ise peremees. Mis sest siis wiga, kui ta juba sulasepõlwes on abielusse heitnud? Niisama wähe asja on wabadikkudel, moonakatel ja muudel kõrwalistel inimestel asja poissmeheks jäeda. Ka nemad wõiwad tööd teha; küll nad omale nii palju ära orjawad, et läbi wõiwad saada.

Ülem asi abielusse-heitmise juures aga olgu see, et paari-minejad endid läbi katsuwad, kas nad ka üks teist armastawad. Ilma armastuseta ei ole abielu midagi wäärt

ja wõib peagi põrgu-eluks saada. Kui abielulised teine teisega nääklewad ja kisuwad, nagu kass ja koer, siis ei ole nende elu enam abielu waid häbielu. Niisugune elu eest hoiab armastus teine teise wasta: Armastus annab andeks, armastus on kannatlik, armastus ei otsi tüli, waid püüab rahulikult elada, armastus kisub ka abielusse-heitmisel seisuse-waheseinad maha. Armastus teeb abielu ka waesuses paradiisi-eluks. Armastus ajab ka usinaste tööd tegema abitaasa ja laste hääks. Armastus abielu rahwa keskel on ka Jumala käsk. Seda käsku hoida tuli. Kui meie wanemad armastusest üksi abielusse heitsiwad, siis täitsiwad nad sellega Jumala käsku. Ei ole hää, et inimene üksi on, ütleb püha kiri.

Kui pere-poeg ehk pere-tütar tahab saunamehe lopsega paari heita, siis ärgu keelatagu seda mitte. Ärgu pandagu armastusele tõket ette, kui paari-heitjad mõlemad kõibulised inimesed on. Kui wanematel jõudu on, miks ei või nad oma last waesemaga paari heita lasta? Nad wõiwad ju siis wäimeest ehk minijat küllalt awitada ja toetada, et nad peagi oma jalale jõuawad. Misiugune wanem ei röömusta, kui näeb, et lapse käsi hästi käib! Kui aga wanematel jõudu ei ole, siis peab noor paar ise oma usinusega katsuma haljalle oksale saada. See on ju üks kõik, kas inimene waene on poissmehe ehk tüdruku põlwes või abielus. Kui inimene õnnelises abielus elab, siis on waesus weel kergem kanda, sest üks tröstib teist hädas. Minu arwamine on siis: tehtagu inimestele õige hõlbsaks abielusse heita ja ärgu keelatagu neid mitte. Kui meesterahwas umbes kakskümmend kaks aastat wana, siis wõib ta paari heita; naesterahwas wõib seda juba pääle lugemist (leeri) warsti teha.

Weel on mull pulmade pärast mõni sõna ütelda. Tihti teeb abielusse heitew noor paar toredad pulmad ja kulutab selle tarwis palju ära. Aga seda ei oleks sugugi tarwis, sest mitte pulmad ei tee pruutpaari abielu rahwaks, waid laulatamine teeb seda. Wõib ju tuttwate ja sõprade seas pulma päewal röömus olla, aga tarwis ei ole see just mitte. Kulutagu noor paar raha, mis ta pulmade eest ära annaks,